

Øving 3

Veiledning: Fredag 25. og mandag 28. januar

Innleveringsfrist: Fredag 1. februar kl 12.00

Oppgave 1 (oppvarming med noen enkle oppgaver fra tidligere midtsemesterprøver)

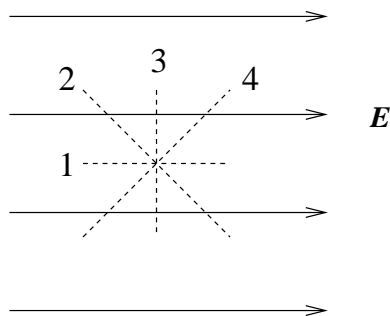
a) Figuren viser feltlinjer for et uniformt elektrisk felt. Et elektron som plasseres i dette feltet vil

- A bevege seg med konstant hastighet mot venstre.
- B bevege seg med konstant hastighet mot høyre.
- C akselereres mot venstre.
- D akselereres mot høyre.

b) Figuren viser et uniformt elektrisk felt \mathbf{E} (heltrukne linjer). Langs hvilken stiplet linje endrer potensialet seg ikke?

- A 1
- B 2
- C 3
- D 4

c) En partikkel med negativ ladning plasseres med null starthastighet i et elektrostatisk felt \mathbf{E} . Partikkelens bevegelse blir

- A i retning lavere potensial.
- B i retning lavere potensiell energi.
- C i samme retning som \mathbf{E} .
- D i retning normalt på \mathbf{E} .

d) Den potensielle energien til to elektroner i innbyrdes avstand 1 \AA ($= 10^{-10} \text{ m}$) er [$1 \text{ eV} = 1.6 \cdot 10^{-19} \text{ J}$]

- A 14.4 meV
- B 14.4 eV
- C 14.4 keV
- D 14.4 MeV

e) En berylliumkjerne med ladning $4e$ og masse $9m_p$ og en α -partikkel (dvs en heliumkjerne) med ladning $2e$ og masse $4m_p$ er i ro. De to partiklene kan gis like stor hastighet ved å

- A akselerere dem gjennom en like stor potensialforskjell.
- B akselerere α -partikkelen gjennom V volt og berylliumkjernen gjennom $V/2$ volt.
- C akselerere α -partikkelen gjennom V volt og berylliumkjernen gjennom $8V/9$ volt.
- D akselerere α -partikkelen gjennom V volt og berylliumkjernen gjennom $9V/8$ volt.

Oppgave 2

Vi har et uniformt elektrisk felt $\mathbf{E} = E_0 \hat{x}$. Bestem potensialforskjellen mellom origo og følgende punkter (x, y) i xy -planet:

- (i) $(a, 0)$ (ii) $(0, a)$ (iii) (a, a)

Oppgave 3

I kartesiske koordinater er et infinitesimalt (differensielt) linjeelement (veielement) gitt ved (vektoren)

$$d\mathbf{l} = dx \hat{x} + dy \hat{y} + dz \hat{z}$$

Et infinitesimalt volumelement er (den skalare størrelsen)

$$dV = dx dy dz$$

Et infinitesimalt flatelement kan vi uttrykke som en *vektor*: På samme måte som et linjeelement må spesifiseres ved hjelp av en *absoluttverdi* (dvs lengden av elementet) og en *retning*, må et flatelement spesifiseres ved hjelp av en absoluttverdi (dvs arealet av flaten) og en *orientering*. Og skal vi få til å spesifisere flatelementets orientering, er det vel egentlig ganske naturlig å velge den retningen i rommet som står normalt på flaten; den såkalte *flatenormalen*. Det betyr at et flatelement med areal dA , som er orientert i rommet på en slik måte at enhetsvektoren \hat{n} (dimensjonsløs og med lengde 1) står vinkelrett på flaten, kan spesifiseres med vektoren

$$d\mathbf{A} \hat{n}$$

Med andre ord: En vektor med retning vinkelrett på flaten, med absoluttverdi lik flatens areal dA , og med dimensjon lik lengde kvadrert. (Dvs, enhet m^2 .)

For lettvinthets skyld bruker vi gjerne notasjonen

$$d\mathbf{A} = dA \hat{n}$$

for et slik flatelement.

I kartesiske koordinater har vi dermed følgende tre infinitesimale flater, med orientering slik at flatenormalen peker henholdsvis langs x -, y - og z -aksen:

$$\begin{aligned} d\mathbf{A}_x &= dy dz \hat{x} \\ d\mathbf{A}_y &= dx dz \hat{y} \\ d\mathbf{A}_z &= dx dy \hat{z} \end{aligned}$$

a) Vis at i kulekoordinater (r, θ, ϕ) er de tilsvarende størrelser

$$\begin{aligned} d\mathbf{l} &= dr \hat{r} + r d\theta \hat{\theta} + r \sin \theta d\phi \hat{\phi} \\ d\mathbf{A}_r &= r^2 \sin \theta d\theta d\phi \hat{r} \\ d\mathbf{A}_\theta &= r dr \sin \theta d\phi \hat{\theta} \\ d\mathbf{A}_\phi &= r dr d\theta \hat{\phi} \\ dV &= r^2 dr \sin \theta d\theta d\phi \end{aligned}$$

Med andre ord: Flatelementet $d\mathbf{A}_r$ er orientert slik at flatenormalen peker radielt utover, dvs langs \hat{r} , og tilsvarende for de to andre.

I denne oppgaven betyr "vis at" egentlig "overbevis deg selv om at du har forstått at".

Tips: Det vil være til stor hjelp å tegne opp et infinitesimalt volumelement som avgrenses av flatene r og $r + dr$, θ og $\theta + d\theta$, ϕ og $\phi + d\phi$. Se figur i ukentlig sammendrag, uke 3. Legg merke til at enhetsvektorene \hat{r} , $\hat{\theta}$ og $\hat{\phi}$ *ikke* er faste vektorer i rommet (i motsetning til de kartesiske enhetsvektorene \hat{x} , \hat{y} og \hat{z}), de er avhengige av *hvor* i rommet vi er, og *endrer retning* ettersom vi flytter oss rundt omkring. Eksempler: I et punkt på y -aksen (med $y > 0$) er $\hat{r} = \hat{y}$ mens i et punkt på z -aksen ($z > 0$), derimot, er $\hat{r} = \hat{z}$. I hele xy -planet er $\hat{\theta} = -\hat{z}$, mens $\hat{\phi} = -\hat{x}$ på positiv y -akse og $\hat{\phi} = \hat{x}$ på negativ y -akse.

b) Vis, på grunnlag av formlene over, at ei kule med radius R har volum $4\pi R^3/3$ og overflateareal $4\pi R^2$.

Kommentar: Omkretsen av en sirkel med radius R er $2\pi R$. Sirkelen *utspenner en vinkel* på 2π (radianer). Disse resultatene kommer vi fram til ved å starte med et infinitesimalt buelement $dl = R d\theta$ og integrere fra 0 til 2π . Tilsvarende har en kuleflate med radius R et areal $4\pi R^2$. Kuleflaten *utspenner en romvinkel* på 4π (såkalte steradianer). Legg merke til analogien mellom vinkel i planet og romvinkel i rommet! I sistnevnte tilfelle er utgangspunktet et infinitesimalt flatelement $dA_R = R^2 d\Omega$, der $d\Omega = \sin \theta d\theta d\phi$ er et infinitesimalt *romvinklelement*. Integrasjon over θ (fra retning "nord", dvs langs positiv z , dvs $\theta = 0$, til retning "sør", dvs langs negativ z , dvs $\theta = \pi$) og ϕ (fra retning langs positiv x , dvs $\phi = 0$, og en hel runde rundt, dvs til $\phi = 2\pi$) gir deretter hele kuleflatens totale areal A , evt. den totale romvinkelen $\Omega = 4\pi$. Vi kommer mere tilbake til dette i forelesningene, i forbindelse med *Gauss' lov*.

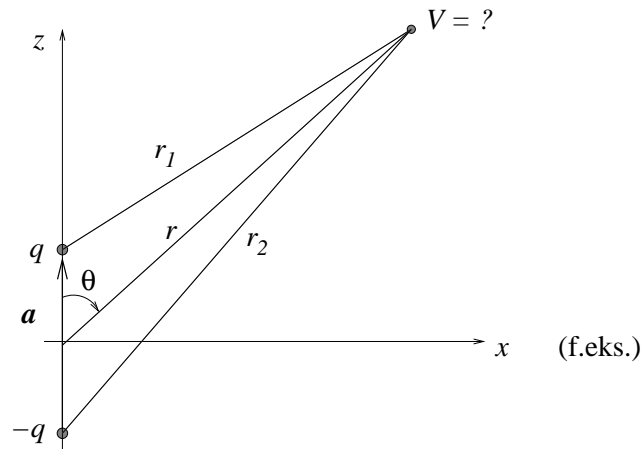
c) Anta nå at vi har ei kule med radius R . Inni kula har vi elektrisk ladning gitt ved ladningstettheten (dvs ladning pr volumenhet)

$$\rho(r, \theta) = \rho_0 \frac{r}{R} \cos^2 \theta$$

Hvor har vi størst ladningstetthet? Enn minst? Bestem kulas totale ladning Q .

Oppgave 4

En *elektrisk dipol* som består av to punktladninger $\pm q$, er plassert langs z -aksen med sentrum i origo, som vist i figuren. Det elektriske *dipolmomentet* er da $\mathbf{p} = q\mathbf{a}$, der $\mathbf{a} = a \hat{z}$ er vektoren fra $-q$ til q .

Siden vi her opplagt må ha *symmetri* med hensyn til rotasjon omkring z -aksen, er det tilstrekkelig å se på forholdene i et halvplan som inneholder z -aksen, f.eks. xz -planet, med $x > 0$.

Vi kan videre velge mellom kartesiske koordinater (x, z) eller polarkoordinater (r, θ) for å angi en vilkårlig posisjon i dette planet. Vi skal se på begge deler i denne oppgaven. Vinkelen θ kan vi selvsagt velge i forhold til hvilken kartesiske akse vi vil; her lar vi θ være vinkelen som \mathbf{r} danner i forhold til z -aksen (se figuren).

a) Bestem først sammenhengen mellom de kartesiske koordinatene og polarkoordinatene, dvs $x(r, \theta)$, $z(r, \theta)$ og $r(x, z)$.

b) Vis at potensialet fra en slik dipol i kartesiske koordinater blir

$$V(x, z) = \frac{q}{4\pi\epsilon_0} \left(\frac{1}{\sqrt{x^2 + (z - a/2)^2}} - \frac{1}{\sqrt{x^2 + (z + a/2)^2}} \right)$$

Hva blir potensialet på x -aksen, $V(x, 0)$? Enn på z -aksen, $V(0, z)$? (På *hele* z -aksen; pass på fortegnene...!) Skisser funksjonen $V(0, z)$.

c) Vis at i stor avstand fra dipolen (dvs $r \gg a$) er potensialet med god tilnærmelse gitt i polarkoordinater ved

$$V(r, \theta) = \frac{p \cos \theta}{4\pi\epsilon_0 r^2} = \frac{\mathbf{p} \cdot \mathbf{r}}{4\pi\epsilon_0 r^3}$$

Tips: Ta utgangspunkt i at

$$\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} = \frac{r_2 - r_1}{r_1 r_2}$$

og bruk figuren til å finne et tilnærmet uttrykk for dette når $r \gg a$.

Mens potensialet fra en enkelt punktladning avtar som $1/r$, avtar altså potensialet fra en dipol *raskere*, nemlig som $1/r^2$. Er dette rimelig?

Kommentar: For den som insisterer på en mer rigid matematisk tilnærming til denslags, er det her snakk om å bestemme $V(r, \theta)$ "til ledende orden" i den "lille parameteren" a/r . Med andre ord, det oppgitte uttrykket for $V(r, \theta)$ er *eksakt* for en såkalt *ideell dipol* med "null utstrekning" (dvs $a \rightarrow 0$). Ekstranøtt, hvis du syntes dette ble for lett: Hva blir "dominerende korreksjon" til den oppgitte $V(r, \theta)$? Dvs: Hva blir neste ledd i rekkeutviklingen (Maclaurinrekken) til $V(r, \theta)$ for små verdier av a/r , dvs $a/r \ll 1$?